

prima instanță, Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
judecător: L. Ursu
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: M. Guzun, I. Cotruță, N. Simciuc

dosarul nr. 2ra-1791/2017

Î N C H E I E R E

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Budescu Lidia, prin intermediul avocatului Melnic Petru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Budescu Lidia împotriva lui Vasiliu Anatolii, Vasiliu Irina, Lupan Sergiu și Lupan Vera cu privire la recunoașterea dreptului pierdut la spațiu locativ, obligarea de a nu crea impedimente la folosirea acestuia și compensarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Budescu Lidia și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016

c o n s t a t ă :

La 24 decembrie 2014 Budescu Lidia a depus cerere de chemare judecată împotriva lui Vasiliu Anatolii, Vasiliu Irina, Lupan Sergiu și Lupan Vera cu privire la recunoașterea dreptului pierdut la spațiu locativ, obligarea de a nu crea impedimente la folosirea acestuia și compensarea cheltuielilor de judecată.

Motivând acțiunea reclamanta a indicat că, conform Hotărîrii Sovietului raional a deputaților poporului r-lui Octombrie (în prezent s. Rîșcani) nr. 6 din 20 mai 1986 reclamantei și membrilor familiei ei i-a fost repartizat un apartament cu suprafața locativă de 39,0 m². Astfel i-a fost eliberat ordinul nr. 4486 seria "B" din 30 mai 1986.

În apartamentul menționat au avut dreptul să locuiască Vasiliu Anatolii, Vasiliu Irina, Lupan Sergiu și Lupan Vera, care din anul 1986 au încetat să mai locuiască în apartamentul respectiv.

Menționează reclamanta că Vasiliu Anatolii, Vasiliu Irina, Lupan Sergiu și Lupan Vera nu mențin cu ea careva relații familiare, nu au o gospodărie comună și nici nu-și onorează careva obligații de membrii ai familiei chirieșului.

Cere reclamanta recunoașterea dreptului pierdut la spațiu locativ, obligarea de a nu crea impedimente la folosirea acestuia și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016 cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, s-a recunoscut pierdut dreptul de folosire a spațiului locativ a lui Vasiliu Anatolii, și Lupan Vera în privința apartamentului nr. 1 din mun. Chișinău str. I. Pruncul, 13.

În rest acțiunea a fost respinsă.

S-a încasat din contul Lidiei Budescu în beneficiul Irinei Vasiliu cheltuielile de judecată în mărime de 117,10 lei și 5000 lei cheltuieli de asistență juridică, în total 5117,10 lei.

S-a încasat în mod solidar din contul lui Vasiliu Anatolii și Lupan Vera în beneficiul Lidiei Budescu suma de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de Budescu Lidia și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016.

La 21 iulie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 189).

La 04 august 2017, Budescu Lidia, prin intermediul avocatului Melnic Petru, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Budescu Lidia, prin intermediul avocatului Melnic Petru, la 04 august 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, declarat în termen.

Recurenta în motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată și ilegală decizia instanței de apel și emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Totodată, susține că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțe ce au importanță pentru soluționarea corectă a pricinii, pronunțând în acest sens o decizie neîntemeiată.

Indică că la examinarea cauzei instanțele nu au ținut cont de circumstanțele expuse și probele prezentate și anexate la materialele pricinii.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea

despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 01 septembrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Vasiliu Anatolii, Vasiliu Irina, Lupan Sergiu și Lupan Vera copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Vasiliu Anatolii, Vasiliu Irina, Lupan Sergiu și Lupan Vera nu și-au valorificat dreptul respectiv și nu au depus referință.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, Budescu Lidia, prin intermediul avocatului Melnic Petru, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Budescu Lidia, prin intermediul avocatului Melnic Petru, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Budescu Lidia, prin intermediul avocatului Melnic Petru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat